

noget, der kunde opfattes som Haan mod denne Repræsentation.

Formanden (*Sofus Høgsbro*): Folketingsmanden for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Wulff: Saa vil jeg kun sige, at jeg glæder mig over det ærede Medlems Bemærkninger, men jeg synes da, at det ærede Medlem, da han udtalte sig om Fællesrepræsentationens Resolutioner, ikke havde behøvet at tilføje den Bemærkning, at dem plejer der ikke at vise sig nogen Virkning af.

J. Jensen (Kjøbenhavns 10de Valgkreds): Under de forløbne Dages Forhandling er jeg ofte kommen til at tænke paa det gamle Ordsprog, at man siger til Drengen: tager du Hatten op, faar du Klø, og lader du den ligge, faar du ogsaa Klø. Der er nemlig en Del Talere, der have angrebet Socialdemokratiet og mig, fordi vi under de foreliggende Forhold slutte os til det nærværende Forslag, og man har i særlig Grad rettet Angreb paa os, fordi saa mange bleve uden for Loven. Ved andre Lejligheder har man meget stærkt bebredt Socialdemokraterne, at de tage Munden alt for fuld, og at de fremsatte Forslag, som vare uigennemførlige, netop fordi de vare for omfattende. Man har sagt om Socialdemokraterne, at de dog hellere maatte begynde lidt smaat for at faa begyndt paa en eller anden Sag. Nu følge vi dette Raad, og nu beskylder man os for at svigte Arbejdernes Interesse. Det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgkreds (*Sloth*) udtalte endog forleden, at Socialdemokraterne svigtede de allerfattigste Arbejdere, og jeg følte denne Bemærkning meget stærkt, jeg syntes, det var en meget stærk Anklage, der rettedes mod Socialdemokratiet, hvis den var beføjet, thi jeg har altid haft og har bestandig en levende Følelse af, at de fattigste er der sikkert ingen, der har tænkt paa i samme Udstrækning som Socialdemokraterne. Vil man se paa den almindelige Lovgivningsvirksomhed, maa man indrømme, at, enten det er med eller mod sin Vilje, lægger

man Forholdene saaledes til Rette, at man kommer til at gavne dem, der dog i Forvejen have noget, hvorimod det er meget lidt, der bliver tilbage til de allerfattigste. Til det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgkreds vil jeg imidlertid sige, at han ganske sikkert ikke vilde gøre den Betragtning gældende i al Almindelighed, som han gjorde sig til Talsmand for, naar det ikke for ham netop gjaldt om at bekæmpe et Lovforslag, som han ikke synes om og ikke vil have, og at han derfor ikke vil, at der skal gøres noget som helst Fremskridt for dem, der ere lidt bedre stillede, før man havde hjulpet dem, der vare allerdaarligst stillede. Dette vilde nemlig føre med sig, at man f. Eks. maatte sige til Arbejderne i Byerne: for Fremtiden skulle I nøjes med den Løn og den Arbejdstid, I have, selv om I let kunne forskaaffe eder bedre Vilkaar, og selv om dette i øvrigt kunde være formaalstjenligt, fordi der er saa mange ude paa Landet, som have det endnu daarligere. Med andre Ord, vi kunde tænke os, at han vilde invitere os til at tage med ud paa Landet og sørge for at faa Arbejdernes Løn op for dem, og det er der vist god Grund til, idet den er meget ringe; men Spørgsmaalet er, om man skal lade være at gøre det ene, fordi man ikke kan gøre det andet i en vis given Situation. Jeg tror derfor, at det, der gøres her, naar vi ikke kunne naa længere, er at faa det Princip anerkendt, at Arbejderne have Ret til en Erstatning, naar de komme til Skade ved Udførelsen af deres Arbejde. Naar vi faa dette Princip anerkendt ved Lov — det savne vi for Øjeblikket — antager jeg, at det vil lettere føre med sig, at man faar de Arbejdere med, som vi ikke for Øjeblikket have kunnet faa med, selv om de ikke kunne gaa ind under samme Form. Det ærede Medlem for Odder (*Leth-Espensen*) sagde forleden Dag, at vi her sloge Princippet om Ulykkesforsikringen fast for Industrien, men saa vilde den praktiske Virkning blive, at man kom ud paa Landet og vilde gøre det samme gældende, og derfor var han imod Loven. Men det er kun et eneste Princip, man slaar fast, og det er dette, at de vedkommende, en Del Arbej-